

Arrest

nr. 129 294 van 12 september 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 22 april 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 12 maart 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 juli 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. HARDY die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. FLAMANG, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster diende op 12 december 2012 een aanvraag in om machtiging tot verblijf om medische redenen, conform artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Die aanvraag werd op 4 januari 2013 ontvankelijk verklaard. Op 12 maart 2014 verklaarde het Bestuur verzoeksters medische regularisatieaanvraag ongegrond. Zij nam er op 2 april 2014 kennis van. Het betreft de bestreden beslissing:

“in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door

Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 04.01.2013, deel ik u mee dat dít verzoek ongegrond is. Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

De aangehaalde medische elementen werden niet weerhouden door de arts-adviseur (zie medisch advies d.d. 11.03.2014 onder gesloten omslag in bijlage)

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Gezien de asielprocedure van betrokkene/n nog lopende is of er nog geen bijlage 13qq afgeleverd werd na het afsluiten van de asielprocedure, verzoek ik u het attest van immatriculatie dat aan betrokkene/n werd afgegeven verder te verlengen tot nadere berichtgeving over de asielprocedure.

Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene terug in het Wachtregister in te schrijven. Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan Nebieridze Tiko te willen overhandigen...“

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan:

“Kennelijke appreciatiefout en schending van:

- artikelen 9ter en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- artikel 3 EVRM, artikelen 3 en 4 van de Handvest van de grondrechten van de Europese-Unie;
- de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen;
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, de administratie serieus en zorgvuldig werkt en de administratieve procedure eerlijk is;

Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de vreemdeling die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De analyse van de effectieve beschikbaarheid en toegankelijk van de vereiste zorgen dient in concreto uitgevoerd worden, rekening houdend met alle specifieke elementen van het geval. De Directeur van de Dienst Vreemdelingenzaken heeft naar deze voorwaarden van een effectieve en concrete toegankelijkheid verwezen in zijn verhoor voor het Parlement: « De effectieve toegankelijkheid van die infrastructuur en de materiële mogelijkheid om behandeling en medicatie te krijgen worden ook in rekening gebracht" (Pari. Doc., Kamer, 2005-2006, n°2478/008, page 137).

Artikel 3 van het EVRM stelt dat "Niemand mag worden onderworpen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen"; deze absolute wetsbepaling verplicht dat er een zorgvuldige onderzoek wordt gevoerd van de situatie van de vreemdeling in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst (EHRM, MSS c. Belgique et Grèce, 21 januari 2011 Y c. Russie, 4 december 2008 ; Saadi c. Italie, 28 februari 2008 ; Vilvarajah et autres c. Royaume-Uni, 30 oktober 1991 ; Cruz Varas et autres c. Suède, 20 maart 1991).

Artikel 3 HGUE stelt: "Eenieder heeft recht op lichamelijke en geestelijke integriteit." Artikel 4 HGEU stelt: "Niemand mag worden onderworpen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen." Deze wetsbepalingen vereisen ook een zorgvuldige en concrete analyse van de situatie van de betrokkene.

De administratieve rechtsbeginselen van goed bestuur en zorgvuldigheid verplichten de overheden om zich zorgvuldig te informeren om een beslissing te nemen (RvV nr. 115 993 van 19 december 2013). De Raad van State heeft de zorgvuldigheidsplicht als volgt omschreven : « veiller avant d'arrêter une

décision, à recueillir toutes les données utiles de l'espèce et de les examiner soigneusement, afin de prendre une décision en pleine et entière connaissance de cause » (RvS, 23 februari, 1966, n°58.328) ; « [procéder] à un examen complet et particulier des données de l'espèce, avant de prendre une décision » (RvS, 31 mei 1979, n°19.671) ; « rapportée à la constatation des faits par l'autorité, la mission de sauvegarde du droit incombant au Conseil d'Etat a toutefois pour corollaire que celui-ci doit examiner si cette autorité est arrivée à sa version des faits dans le respect des règles qui régissent l'administration de la preuve et si elle a réellement fait montre, dans la recherche des faits, de la minutie qui est de son devoir » (RvS, Claeyss, no. 14.098, 29 april 1970) ; « le devoir de minutie ressortit aux principes généraux de bonne administration et oblige l'autorité à procéder à une recherche minutieuse des faits, à récolter les renseignements nécessaires à la prise de décision et à prendre en considération tous les éléments du dossier, afin qu'elle puisse prendre sa décision en pleine connaissance de cause et après avoir raisonnablement apprécié tous les éléments utiles à la résolution du cas d'espèce » (RvS nr 220.622 van 17 september 2012).

Artikel 62 van de wet van 15 december 1980 en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen eisen een volledige en correcte motivering van de administratieve beslissingen. Deze motivering moet rekening houden met de elementen van het dossier in het geheel en hierop antwoorden op pertinente wijze zodat de eiser de redenering en de draagwijdte van de akte kan begrijpen. De Raad van State heeft al duidelijk gesteld dat volgens artikel 62 VW en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen « la motivation doit être adéquate et le contrôle s'étend à cette adéquation, c'est-à-dire l'exactitude, l'admissibilité et les pertinence des motifs » (RvS, 25 avril 2002, n° 105.385). Uw Raad heeft ook gesteld dat de administratie "reste tenue, au titre des obligations générales de motivation formelle et de bonne administration qui lui incombent lorsqu'elle prend une décision quelle qu'elle soit, de statuer en prenant en considération tous les éléments pertinents qui sont portés à sa connaissance au moment où elle statue, sans toutefois qu'il lui appartienne de faire elle-même la preuve des allégations de la partie requérante quant à ce" (RvV arrest nr 14.727 van 31 juli 2008 ; RvV nr 35 100 van 30 november 2009) ; "que la décision fasse apparaître de façon claire et non équivoque le raisonnement de son auteur afin de permettre au destinataire de la décision de comprendre les justifications de celle-ci et, le cas échéant, de pouvoir la contester dans le cadre d'un recours et, à la juridiction compétente, d'exercer son contrôle à ce sujet » (CCE n° 100 300 van 29 maart 2013), en ook "en omettant de se prononcer sur le contenu des différents éléments précités, la partie défenderesse a failli à son obligation de motivation formelle" (RvV nr 95 594 van 22 januari 2013).

1. Eerste onderdeel

De motivering is niet passend daar het advies van de arts-adviseur tegenstrijdigheden bevat. Er wordt eerst gesteld: "Op basis van de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften/verslagen blijkt mijns inziens niet dat het hier huidige ernstige medische problematiek met een huidig risico in de zin van het artikel 9ter betreft cfr. er blijkt niet dat er in deze context een actuele directe bedreiging voor het leven van de betrokkene of een actuele kritieke gezondheidstoestand is, er blijkt in deze context evenmin een huidige noodzaak aan monitoring van de vitale parameters noch aan een permanente medische bewaking om het leven van de betrokkene te verzekeren en er blijkt niet dat er in dit verband een huidig risico bestaat op een onmenselijke of vernederende behandeling, zelfs indien er geen behandeling is in het land van herkomst." Maar in het besluit van hetzelfde advies leest men: "Vanuit medisch standpunt kunnen we mijns inziens dan ook besluiten dat deze behandelde ultrasistente longtuberculose bij de betrokkene waarvoor nog regelmatige medische opvolging nodig is, alsook hypovitaminose D, zoals hierboven beschreven, hoewel dit kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling gezien medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in Georgië. Derhalve is er m.i. vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Georgië." Wat betreft de ernst van de aandoening, en het risico op onmenselijke of vernederende behandeling zijn die twee beweringen strijdig. De motivering is bijgevolg strijdig en dus niet passend in de zin van de hierboven uiteengezette motiveringsplichten.

2. Tweede onderdeel

De volgende motivering toont aan dat verzoekende partij artikel 9ter te beperkend interpreteert, wat een schending uitmaakt van artikel 9ter en de motiveringsplichten: "Op basis van de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften/verslagen blijkt mijns inziens niet dat het hier huidige ernstige medische problematiek met een huidig risico in de zin van het artikel 9ter betreft cfr. er blijkt niet dat er in deze context een actuele directe bedreiging voor het leven van de betrokkene of een actuele kritieke gezondheidstoestand is. er blijkt in deze context evenmin een huidige noodzaak aan monitoring van de vitale parameters noch aan een permanente medische bewaking om het leven van de

betrokkene te verzekeren en er blijkt niet dat er in dit verband een huidig risico bestaat op een onmenselijke of vernederende behandeling. zelfs indien er geen behandeling is in het land van herkomst." Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de vreemdeling die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde. Er blijkt uit de travaux préparatoires waarnaar hierboven verwezen dat artikel 9ter vreemdelingen betreft die in België verblijven « met een zorgwekkende gezondheidstoestand van de terugkeer naar het land van herkomst niet kan worden overwogen, ofwel omdat de geneesheer een onmogelijkheid om te reizen vermeldt, ofwel omdat het land van herkomst niet over de medische infrastructuur beschikt voor de behandeling en het verstrekken van geneesmiddelen. De effectieve toegankelijkheid van die infrastructuur en de materiële mogelijkheid om behandeling en medicatie te krijgen worden ook in rekening gebracht. (wij onderstrepen). De arts-adviseur interpreteert het "risico" waarnaar verwezen in artikel 9ter te beperkend door te eisen dat er sprake zou zijn van een "actuele directe bedreiging voor het leven" of een "noodzaak aan monitoring van de vitale parameters" of een "permanente medische bewaking". Artikel 9ter wordt geschonden, zowel als de motiveringsplichten.

3. Derde onderdeel

Verwerende partij is schuldig aan een manifeste appreciatiefout, daar de gespecialiseerde artsen die verzoekende partij volgen uitdrukkelijk hebben gesteld in de voorgelegde medische getuigschriften dat een stopzetting van de behandeling tot de dood van verzoekende partij zou leiden.

4. Vierde onderdeel

Het onderzoek van de toegankelijkheid van de zorgen werd door de arts-adviseur uitgevoerd door het drempel te gebruiken van artikel 3 EVMR, zoals geïnterpreteerd door het EHRM, en dat is niet afdoende om de beslissing te motiveren ten aanzien van artikel 9ter. Er wordt in het advies uitdrukkelijk verwezen naar het arrest van Uw Raad nr 81574 van 23 mei 2012 waar verwezen wordt naar het drempel gebruikt door het EHRM in het arrest N v UK. De inhoud van artikel 9ter en 3 EVRM worden door verwerende partij verward. Ten aanzien van de toegankelijkheid van de zorgen houdt de beslissing geen specifieke motivering in verband met artikel 9ter. Artikel 9 ter is breder dan artikel 3 EVRM omdat artikel 3 EVRM niet bedoeld is voor medische problemen, en de specifieke gevallen voorzien in artikel 9ter, en geen verblijfsvergunning dient te verzekeren (Zie N v UK. Par. 42 en volg.). De Raad van State heeft al uitdrukkelijk gesteld: "Het vormt een schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet om de aanvraag om machtiging tot verblijf te verworpen, enkel omdat niet aan de voorwaarden van artikel 3 van het EVRM was voldaan" (RvS nr 225.633 van 28 november 2013). Uw Raad heeft dit standpunt trouwens al meermaals duidelijk gemaakt (Arrest 91385,19 november 2012, arrest nr 92 309 van 27 november 2012). Het onderzoek van de toegankelijkheid van de zorgen en de motivering van verwerende partij is niet afdoende noch passend. Artikel 9ter werd geschonden, en ook de zorgvuldigheids- en motiveringsplichten.

5. Vijfde onderdeel

De aandoening van verzoekende partij wordt uitdrukkelijk geïdentificeerd als een "multiresistente tuberculose" en zelfs een "ultraresistente tuberculose". In de medische verslagen en getuigschriften die voorgelegde werden, net als in de aanvraag tot regularisatie, werd uitgelegd dat verzoekende partij in Georgië al behandeld werd voor deze tuberculose maar dat er geen passende medische behandeling beschikbaar was in Georgië voor deze specifieke (ultraresistente) type van tuberculose: "Zij werd er al behandeld, maar dat is niet gelukt en zij is opnieuw ziek geworden. Toen zij opnieuw naar het ziekenhuis en gespecialiseerde artsen ging, hebben zij gezegd dat zij voor haar niets zouden kunnen doen." Verzoekende partij heeft dat aan de asielinstanties ook uitgelegd, in haar asielrelaas, en dat werd niet betwist. Verwerende partij beperkt zich nochtans tot een analyse van de beschikbaarheid en toegankelijkheid van een medische behandeling in Georgië voor een "gewone tuberculose": "Uit deze informatie blijkt dat medicamenteuze behandeling met colecalciferol [vitamine D] beschikbaar is in Georgië. Behandeling/opvolging door een huisarts is beschikbaar in Georgië. Behandeling/opvolging door een pneumoloog en in het bijzonder opvolging van tuberculose is beschikbaar in Georgië". Daaruit blijkt geenszins dat er rekening werd gehouden met de specificiteit van de aandoening en voorgeschiedenis van verzoekende partij. De motivering is niet passend en het onderzoek niet zorgvuldig.

6. Zesde onderdeel

Verwerende partij is schuldig aan een gebrek aan zorgvuldigheid daar de beslissing genomen werd ondanks het feit dat verwerende partij niet weet of verzoekende partij op dat moment nog behandeld werd, noch welke behandeling nodig was. Verwerende partij beperkt zich tot het stellen dat de vooropgestelde minimale behandelingstermijn van 20 maanden intussen verstreken is (januari 2014): "We dienen op te merken dat de vooropgestelde minimale behandelingstermijn van 20 maanden in

verband met deze beschreven ultrasistente longtuberculose bij de betrokkene (tot begin januari 2014) intussen verstreken is en dat we niet beschikken over aanvullende medische (pneumologische) getuigschriften/verslagen met betrekking tot een noodzakelijk gebleken verlenging van deze behandelingstermijn." Er kan aan verzoekende partij geen gebrek aan actualisering verweten worden daar zij een medische getuigschrift aan verwerende partij had doorgestuurd minder dan drie maanden voor het advies van de arts-adviseur (getuigschrift dd 12/12/13). Verwerende partij nam de beslissing hoewel zij uitdrukkelijk uit dat er nog vraagtekens waren omtrent de nodige medische behandeling op het moment van de beslissing. Die houding is strijdig met de hierboven herhaalde zorgvuldigheidsplichten, volgens dewelke, de administratie moet, o.a., « veiller avant d'arrêter une décision, à recueillir toutes les données utiles de l'espèce et de les examiner soigneusement; afin de prendre une décision en pleine et entière connaissance de cause » (RvS, 23 februari, 1966, n°58.328).

7. Zevende onderdeel

Verwerende partij is schuldig aan een manifeste appreciatiefout daar de nodige medische verzorging niet beschikbaar noch effectief toegankelijk is voor verzoekende partij in haar land van herkomst. De voorgeschiedenis van verzoekende partij toont aan dat zij niet meer behandeld kan worden in Georgië. Georgië is bovendien het armste land van de voormalige Sovjet Unie. Meeste mensen hebben geen toegang tot gezondheidszorgen. Theoretisch zijn de gezondheidszorgen gratis maar meestal moeten de patiënte ervoor betalen: « La Géorgie est l'un des pays les plus pauvres de l'ancienne Union soviétique. Selon les statistiques officielles, 31 pour cent de la population vivent en dessous du seuil de pauvreté, mais les groupes de la société civile estiment que c'est près de la moitié de la population qui se trouve dans cette situation. Les populations des zones rurales, où le taux de chômage est élevé, risquent beaucoup plus d'être pauvres et n'ont guère ou pas accès aux services de base comme ceux de santé. En théorie, les soins de santé sont gratuits en Géorgie pour ceux qui vivent en dessous du seuil de pauvreté mais, en réalité, les patients doivent souvent payer en particulier pour les médicaments ». Er wordt te weinig geld aan de gezondheidszorgen besteden: « Les dépenses consacrées aux soins de santé et à d'autres secteurs de première importance restent tout à fait insuffisantes ». (Oxfam, « Réforme du système de santé en Géorgie. Le point de vue de la société civile : étude de cas nationale », Rapport de recherche d'Oxfam International, juin 2009, <http://www.oxfam.org/sites/www.oxfam.org/files/healthcare-reform-georgia-summary-fr-0907.pdf>). "The problem with the Georgian health care system is its relatively poor quality, not discrimination. (...) facilities that are poor with outmoded technology, especially in régions" (Caritas International, Country Sheet, Georgia, January 2010, p. 77 http://www.reintegrationcaritas.be/fileadmin/user_upload/Fichiers/CS/Georgia/Country Sheet GEORGIA Update februari 2010.pdf). Voor een zeer specifieke geval, zoals de ultrasistente tuberculose van verzoekende partij, bestaan er geen mogelijkheden om behandeld te worden in Georgië. Verwerende partij verwijst naar geen informatie die het tegenovergestelde duidelijk beweert."

2.2. Verzoekster betoogt dat het onderzoek naar de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de nodige behandeling in concreto moet worden uitgevoerd, dat het advies van de ambtenaar-geneesheer tegenstrijdigheden bevat, dat artikel 9ter te beperkend wordt geïnterpreteerd, dat de ambtenaar-geneesheer de aanvraag onderzocht heeft in de zin van artikel 3 EVRM hetgeen volgens verzoekster verkeerd is en er een manifeste appreciatiefout werd gemaakt daar de nodige medische verzorging niet beschikbaar noch effectief toegankelijk voor haar is in haar land van herkomst.

De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel verzoekster in kennis te stellen van de redenen waarom verwerende partij de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover zij beschikt. Verwerende partij is verplicht de juridische en feitelijke overwegingen in de akte op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. (R.v.St., 6 september 2002, nr. 110.071; R.v.St., 19 maart 2004, nr. 129.466; R.v.St., 21 juni 2004, nr. 132.710). Het begrip "afdoende" houdt in dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De determinerende motieven, die de bestreden beslissing onderbouwen, kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen en in het advies van de ambtenaar-geneesheer van 13 februari 2014, dat aan verzoekster werd medegedeeld en dat geacht wordt integraal deel uit te maken van de bestreden beslissing.

Er wordt immers, met verwijzing naar artikel 9ter van de vreemdelingenwet, op een uitvoerige wijze gemotiveerd waarom de aanvraag ongegrond is.

Uit de in het verzoekschrift geuite kritiek blijkt overigens dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat in casu het voornaamste van de formele motiveringsplicht is bereikt. Verzoekster toont geen schending aan van de formele motiveringsplicht.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Artikel 9ter, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde."

De ambtenaar-geneesheer heeft de voorgelegde medische attesten geanalyseerd en vastgesteld dat verzoekster behandeld werd in verband met een ultrasistente longtuberculose en dat de vooropgestelde behandelingstermijn 20 maanden bedroeg en werd beëindigd begin januari 2014. De behandelende pneumoloog, dr. Muylle, vermeldde in het medisch getuigschrift van 2 december 2013 dat na het voltooiën van de behandeling verdere medische opvolging nodig is gedurende twee jaar en dit minstens 1 maal om de drie maanden. Bijkomend was er ook sprake van hypovitaminose D waarvoor verzoekster vitamine D-supplementen (colecalfiferol) krijgt.

Uit het medisch advies van 11 maart 2014 blijkt dat de ambtenaar-geneesheer eveneens het onderzoek heeft gevoerd naar de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de nodige behandeling in het land van herkomst. Uit dat onderzoek blijkt dat de medicamenteuze behandeling met colecalfiferol beschikbaar is in Georgië, evenals behandeling en opvolging door een huisarts. Daarnaast is de behandeling en opvolging door een pneumoloog, in het bijzonder voor de opvolging van tuberculose, eveneens beschikbaar in Georgië.

De Raad van State oordeelde in arrest nr. 207.380 van 15 september 2010: *"Dat hierbij evenwel moet worden opgemerkt dat, wanneer een verblijfsaanvraag op basis van art. 9ter Vr. W. ongegrond wordt verklaard, dit veelal precies zal zijn omwille van het feit dat de ambtenaar-geneesheer in zijn advies tot een andere conclusie komt dan hetgeen de aanvrager trachtte te staven aan de hand van de neergelegde medische attesten"*.

Het feit dat de kwaliteit van de medische zorgen in het land van onthaal en het land van herkomst verschillen betekent niet dat de nodige behandeling niet toegankelijk zou zijn. Het EHRM oordeelde dat artikel 3 van het EVRM niet het recht waarborgt om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst: de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van de betrokkene beïnvloedt, volstaat niet om een schending van die bepaling op te leveren (EHRM, grote kamer, 27 mei 2008, N. t. Verenigd Koninkrijk, § 42). Volgens het Hof kan artikel 3 EVRM niet beschouwd worden als een verplichting voor de verdragspartijen om de ongelijkheden tussen landen op vlak van medische voorzieningen te overbruggen door het voorzien van gratis en onbepaalde gezondheidszorg aan illegale vreemdelingen. Mede gelet op de zeer hoge drempel die het EHRM hanteert sinds de zaak D. t. Verenigd Koninkrijk moet verzoeker in concreto dan ook aantonen dat zijn actuele medische toestand dermate ernstig is dat er dwingende humanitaire gronden zijn om hem een machtiging tot verblijf om medische redenen te geven.

Rekening houdend met de rechtspraak van het EHRM kunnen verzoekers met het argument dat de medische zorgen in de praktijk niet gratis zijn, geen schending van artikel 3 EVRM aannemelijk maken. Het EHRM oordeelde dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand van een vreemdeling beïnvloedt niet volstaat om een schending van die bepaling op te leveren.

Waar verzoekster stelt dat zij reeds in haar land van herkomst behandeld werd, er opnieuw ziek geworden is en er door gespecialiseerde artsen te horen kreeg dat men niets meer voor haar kon doen, merkt de Raad op dat verzoekster gedurende 20 maanden in België behandeld werd voor haar

ultraresistente longtuberculose en er door haar behandelende pneumoloog werd gesteld dat verzoekster een gunstige klinische, radiologische en bacteriologische evolutie vertoonde, waardoor na het voltooiën van de behandeling gedurende twee jaar een driemaandelijke opvolging nodig was. Die opvolging is beschikbaar en toegankelijk in het land van herkomst.

De ambtenaar-geneesheer heeft artikel 9ter van de vreemdelingenwet correct toegepast, na een zorgvuldige analyse van de voorgelegde stukken. Hij heeft zich niet uitgesproken over de graad van ernst van de ziekte zoals vereist door artikel 3 EVRM, maar heeft wel onderzocht of er een reëel risico bestaat op onmenselijke of vernederende behandeling wanneer de adequate behandeling niet beschikbaar en toegankelijk is in het land van herkomst. De ambtenaar-geneesheer heeft geoordeeld dat de behandeling er beschikbaar en toegankelijk is.

Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissing haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de beslissing is genomen en niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (cfr. R.v.St., nr. 105.103, 26 maart 2002). De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

Het enige middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend veertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. L. JANS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JANS

M. MILOJKOWIC